KiFiD
Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 70
d.d. 14 april 2010
(prof. mr. E.H. Hondius, voorzitter, mr. W.F.C. Baars en mr. J.W.H. Offerhaus)

1. Procedure

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:
- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het verzoek tot geschilbeslechting van Consument van 24 april 2009;
- het ingevulde vragenformulier van Consument, ontvangen op 20 mei 2009;
- het verweer van Aangeslotene van 22 september 2009;
- de repliek van Consument van 9 oktober 2009.

Aangeslotene heeft geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid te dupliceren.
De Commissie heeft vastgesteld dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid.
De Commissie heeft vastgesteld dat beide partijen het advies als bindend zullen aanvaarden.
De Commissie heeft partijen opgeroepen voor een mondelinge behandeling op vrijdag 26 februari 2010. Aldaar zijn beide partijen verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:
In juni 2006 heeft Consument zijn eerder bij een locale bank afgesloten hypothecaire geldlening welke rustte op zijn onroerend goed in X, overgesloten naar Aangeslotene. Naast de notariële kosten waren aan de oversluiting van de hypothecaire lening tevens advocaatkosten verbonden. In de door Aangeslotene uitgebrachte hypotheekofferte werd ten aanzien van de advocaatkosten een indicatief bedrag van € 3.500,- genoemd.

3. Geschil

3.1. Consument vordert vergoeding van het door hem onverschuldigd betaalde bedrag van € 3.500,-, te vermeerderen met wettelijke rente vanaf 8 juni 2006 tot aan de dag van de algehele vergoeding, opdat hij overeenkomstig de kostenspecificatie een batig saldo van € 1.514,84 aan het oversluiten van de hypotheek zal overhouden.
3.2. Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslagen.
3.2.1. Tussenpersoon van Consument sprak aanvankelijk over een bedrag van € 2.500,- terwijl Aangeslotene een bedrag van € 3.500,- aan advocaatkosten hanteerde.

3.2.2. Vervolgens is de kostendeclaratie ten bedrage van € 3.500,- door Aangeslotene ten onrechte zonder enige specificatie rechtstreeks aan Consument doorgestuurd. Consument heeft derhalve als niet-opdrachtgever van het advocatenkantoor in al zijn onwetendheid de declaratie betaald, welke betaling blijkens de kostendeclaratie onverschuldigd is gedaan en waardoor Aangeslotene zich ongerechtvaardigd heeft verrijkt.

3.2.3. Nu er slechts sprake was van een indicatie van de genoemde kosten, mag van Aangeslotene worden verwacht dat deze een specificatie van de declaratie overlegt.

3.2.4. Voorts staan de desbetreffende kosten niet in verhouding tot de daadwerkelijk uitgevoerde werkzaamheden.

3.2.5. Het lijkt erop alsof sprake was van een ongeoorloofde prijsafspraak tussen Aangeslotene en het desbetreffende advocatenkantoor en dat derhalve de gedragscode van de advocatuur is geschonden.

3.3. Aangeslotene heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren aangevoerd.

3.3.1 Consument heeft door middel van de offerte van 20 februari 2006 getekend voor de advocaatkosten en mag mitsdien geacht worden daarmee bekend te zijn. Hoewel dit bedrag in de meeste gevallen toereikend is gebleken, valt niet uit te sluiten dat de advocaat van Aangeslotene aanvullende werkzaamheden diende te verrichten. Het ging immers om een hypotheekverstrekking naar Spaans recht. Dit is de reden dat achter het bedrag van € 3.500,- "indicatief" staat vermeld. Aangeslotene bestrijdt dan ook dat hier sprake is geweest van een onverschuldigde betaling. Aangeslotene verwijst naar de aan Consument verstrekte kostenspecificatie.

3.3.2. Aangeslotene is niet bekend met het eerder door de tussenpersoon van Consument genoemde bedrag van € 2.500,-; het indicatieve bedrag aan advocaatkosten is altijd € 3.500,- geweest. De advocaatkosten betreffen een andere kostenpost dan de notariskosten die in Spanje zijn gemaakt.

4. Beoordeling

4.1. De Commissie stelt vast dat partijen middels de door Aangeslotene uitgebrachte en door Consument ondertekende hypotheekofferte ten aanzien van de advocaatkosten een indicatief bedrag van € 3.500,- zijn overeengekomen, nu daarin gesproken wordt van een indicatief bedrag. De Commissie stelt voorop dat de door Aangeslotene in de offerte gebruikte terminologie minder juist kan worden geacht waar Aangeslotene het woord indicatief gebruikt terwijl haar kennelijk een vaste (minimum)prijsafspraak voor ogen stond. Een en ander brengt naar het oordeel van de Commissie mitsdien niet alleen met zich mee dat het bedrag, anders dan Aangeslotene stelt, zowel naar boven als naar beneden kan worden bijgesteld maar ook dat in beginsel van Aangeslotene verwacht mag worden dat deze over het werkelijk in rekening gebrachte bedrag rekening en verantwoording aflegt. Consument heeft dan ook recht

op een specificatie van de advocaatkosten. De kostendeclaratie van 6 juni 2006 voldoet hier niet aan.

4.2. De Commissie stelt evenwel ook vast dat Consument de kostendeclaratie zonder enig bezwaar of voorbehoud heeft voldaan en Consument vervolgens een jaar heeft gewacht, alvorens zich tot Aangeslotene te wenden met de mededeling dat hij zich niet in de hoogte van de advocaatkosten kon vinden. Door hier zo lang mee te wachten heeft Consument naar het oordeel van de Commissie zijn recht ter zake verwerkt.

4.3. Alles overziende is de Commissie van oordeel dat Consument geen aanspraak kan maken op zijn vordering.

5. Beslissing

De Commissie stelt bij bindend advies vast dat de vordering van de Consument wordt afgewezen.